Nu en Straks

1
September
2020

INFORMATIEBLAD VAN DE
PAROCHIE ST. WERENFRIDUS
43e JAARGANG NUMMER 1
18 september 2020

Nieuw seizoen

Redactie
e-mail: parochieblad.nuenstraks@gmail.com

Pastorie: Dorpsstraat 71
Tel.: 581268
parochiewerenfridus@quicknet.nl

A. Koomen-Kuip,
Floralaan 27, Tel.: 583579

A. Neefjes-Kuip,
Nieuwstraat 7, Tel.: 583603

G. Koomen
Raiffeisenlaan 9, Tel.:582263

www.wervershoof.rkregiowh.nl

Illustraties: P. Brandsen
Drukwerk: F. Dudink
Lay-out: P. Koomen

Gebruikte afbeeldingen:
vastenactie.nl, miva.nl, bakeforlife.nl, kleurplaat.nl, pixabay.com, H. Schwarzbach, wikipedia.nl

De redactie heeft de vrijheid om ingekomen kopij eventueel aan te passen.

Stichting HWK
Hulpverlening vanuit de Westfriese Kerken

Bent u het spoor even kwijt?
Wilt u praten over uw problemen?

De Stichting Hulpverlening vanuit de Westfriese Kerken is er voor iedereen.

Zij biedt gratis hulp en begeleiding aan mensen in moeilijke/ crisissituaties. Samen met u zoeken we naar een weg om verder te gaan!
Tel. 0229-271684

www.hulpverlening-westfriesekerken.nl

In dit nummer

Liturgisch rooster 3
Gedicht: Vredesduif 4
Priesterwijding Juan Andrés 4
Kerk en samenleving 5
Familieberichten
Wij herinneren ons... 6
PCI Parochiële Caritas Instelling 7
In gesprek met Riet Kuin 8
Wereldmissiemaand oktober 2020 10
Gedicht: Te warskip 11
Voor de kinderen
Zonnebloem 11
Kleurplaat 12

Van de redactie

Na een lange, warme zomer, hebben we nu frisser weer. De scholen zijn weer begonnen en het kinderkoor oefent weer na lange tijd. Het covid-19 virus is nog niet uit de wereld, daar zullen we nog lang rekening mee moeten houden, helaas.

De werkgroep Kerk en Samenleving kijkt terug op het afgelopen jaar en treft voorbereidingen voor het aankomend seizoen. Aandacht wordt gevraagd voor de wereldmissiemaand in oktober. Riet stopt na 34 jaar met de redactie. Riet heeft dit jaar, na 34 jaar, aangegeven te stoppen met de redactie van Nu en Straks. Een hele goede reden om een interview met haar te houden. Naast het doornemen van de ingekomen stukken en het verzorgen van de interviews, hield zij ook in de gaten of de werkgroepen hun kopij inleverden in de tijd van het jaar wanneer dat nodig was.

Vanaf nu zal de Nu en Straks alleen nog verspreid worden in verzorgingshuis Sint Jozef, de aanleunwoningen en "de Wilgenhof". Er worden exemplaren achter in de kerk neergelegd, bij de bibliotheek en bij de DEKAmarkt.

Mocht u toch graag een papieren versie ontvangen, kunt u dat doorgeven via parochieblad.nuenstraks@gmail.com. Of via een briefje met uw naam en adres bij de pastorie in de brievenbus.

Wij wensen u veel leesplezier.

In het weekend is er één viering in de kerk:
Op zondag om 10.00 uur
en één keer in de maand dan is op de zaterdagavond
een viering om 19.00 uur.
Op zondag is er om 11.30 uur Doopgelegenheid, na afspraak.

Opmerking:
Op de eerste zondag van de maand is er tot nader bericht geen koffiedrinken na afloop van de viering van 10.00 uur in 'De Inzet'

Tot en met 18 september zijn de vieringen in St. Jozef om de week. Pas na 14 september wordt besloten of en zo ja, wanneer de vieringen weer wekelijks worden gehouden. Dit wordt bij de kerkberichten in De Binding vermeld.

Liturgisch rooster

Liturgierooster tot en met 2 november 2020.

18/19/20 september
Vrijdag 18.30:
Eucharistieviering in verzorgingshuis St. Jozef door pastoor J. van Dril.
Zondag 10.00:
Eerste Eucharistieviering van Juan Andrés Correa samen met pastoor Bruno Sestito

Op dinsdag 22 september orgelconcert door Pieter Rynja om 20.00 uur.

25/26/27 september
Vrijdag 18.30:
Woord- en communieviering in verzorgingshuis St. Jozef door Rina Schouten-Jong en Tessa Korver.
Zondag 10.00:
Woord- en communieviering door Rina Schouten-Jong en Tessa Korver.

2/3/4 oktober Nieuw Kerkjaar
Vrijdag 18.30:
Eerste Eucharistieviering van Juan Andrés Correa in verzorgingshuis Sint Jozef.
Zondag 10.00:
Eucharistieviering door pastor Fred Deen.

9/10/11 oktober
Vrijdag 18.30:
Eucharistieviering in verzorgingshuis
St. Jozef door pastoor J. van Dril.
Zondag 10.00:
Eucharistieviering door pastor J. Suidgeest.

16/17/18 oktober
Vrijdag 18.30:
Eucharistieviering in verzorgingshuis
St. Jozef door Juan Andrés Correa.
Zaterdag 19.00:
Eucharistieviering door pastoor
J. van Dril.

23/24/25 oktober
Vrijdag 18.30:
Woord- en communieviering in verzorgingshuis St. Jozef door Ben Droog en Esther Sjerps-Breg.
Zondag 10.00:
Woord- en communieviering door
Ben Droog en Esther Sjerps-Breg.

30/31 oktober | 1 november-Allerheiligen / 2 november-Allerzielen
Vrijdag 18.30:
Woord- en communieviering in verzorgingshuis St. Jozef door Ben Droog.
Zondag 10.00:
Eucharistieviering door Juan Andrés Correa.
Maandag 19.30:
Allerzielenviering door Avondwakegroep Wervershoof.

Vredesduif

Vredesduif
vlieg over landen
van berg en bos
en witte stranden

Breng vrede mee
voor alle mensen
dat is wat wij
al zolang wensen

Vredesduif
vlieg over landen
waar mensen zuchten
onder oorlogsbranden

Laat leiders zien
hoe vrede werkt
dat het regime
iedereen beperkt

Vredesduif
vlieg naar de harten
van dictators welke
het volk tarten

Beëindig het geweld
breng vrede op aarde
dit is voor iedereen
van grote waarde

Arda

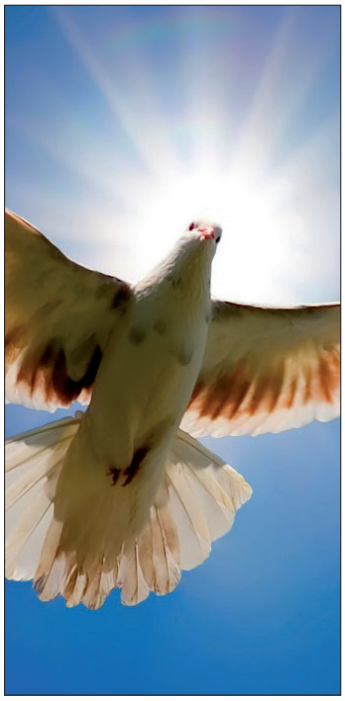

Priesterwijding Juan Andrés

Beste Parochianen,
Nog een week en dan komt de priesterwijding! Een spannende periode vol met verwachtingen, onzekerheid, vreugde en verdriet, alles door elkaar gemengd.

Het is voor mij een lang traject geweest, met van alles en nog wat. Ik kijk terug naar deze 11 jaar hier in Nederland en ik zie zovele mooie ervaringen die mij hebben doen groeien. Ik kwam hier als een jongen van 19 jaar en opeens ben ik een man van 30 geworden. Zo snel gegaan! Ik herinner mij nog de eerste keer dat ik een gebedsboek opengeslagen heb voor het avondgebed in het seminarie, op mijn eerste dag. Wat voor een gekke taal is dit! Hoe zal ik dit kunnen leren! Doodsbang werd ik toen. Ik had namelijk alles achtergelaten om onze lieve Heer te volgen. Familie, vrienden, studies, een carrière, mijn projecten, enz. Dankzij God en heel veel spanning is het mij min of meer gelukt om Nederlands te leren.

Daarna kwamen 6 jaren van studie van Filosofie en Theologie. Allebei moeilijke vakken en nog in Nederlands ook! God was ook daarbij om mij te helpen. Dat zijn ook mooie jaren geweest waarin ik de Kerk vanuit een andere perspectief heb leren kennen. Het seminarie was ook een avontuur. De ritmen, de discipline, het gebed en de huishoudelijke taken hielpen mij om rijp en verantwoordelijk te worden.

Ik zal ook nooit vergeten de jaren waarin ik in de missie in Zuid-Afrika heb gezeten. De ontmoeting met de armen - de laagsten, mensen door iedereen verlaten - heeft mij de vreugde en de blijdschap van het geloof laten zien, dat geen verschil kent tussen mensen van allerlei achtergronden.

Deze maanden in de parochies zijn een laatste bevestiging van onze lieve Heer geweest om mij met vreugde en vertrouwen totaal aan deze roeping toe te wijden.

Ook al hebben wij met elkaar samen vurig gebeden dat mijn gasten uit Chili, mijn familie en vrienden hier zouden mogen komen, het is helaas niet gelukt. Op dit moment ligt er een toegangsverbod vanuit Chili. Het is zeker moeilijk dit te aanvaarden. 11 jaar lang heb ik op dit moment gewacht en op het laatste ogenblik is alles zo anders geworden. Ik dank iedereen van jullie voor jullie gebeden voor mij in deze tijd. Ze hebben mij gesteund in deze moeilijke periode. Dankzij God wordt de Priesterwijding via YouTube uitgezonden en we hebben een uitzending met vertaling naar het Spaans met goede kwaliteit geregeld. Ook onze bisschop Mgr. Hendriks zal tijdens de viering een paar woorden in het Spaans richten aan allen die vanuit Chili de viering livestream volgen.

Ik zie natuurlijk uit naar de eerste vieringen in de verschillende parochies. Leuk en toch spannend!! De zenuwen zullen zeker een hoofdrol spelen maar dat is niet erg als wij maar met vreugde en dankbaarheid bij elkaar komen om samen de liefde van God te vieren.

Bidt voor mij in deze tijd!!
Juan Andrés Correa

Kerk en Samenleving

De vakantieperiode hebben we grotendeels weer achter ons gelaten. Onze werkgroep, Kerk en Samenleving, kwam op een snikhete dag bij Joanna in de tuin bij elkaar. Een prachtige tuin met voldoende schaduw, kortom een heerlijke plek om alvast, onder genot van een heerlijk glas koude witte wijn, wat voorbereidingen te treffen voor het komende seizoen en terug te kijken op het afgelopen jaar.

Pinksteractie/Week Nederlandse Missionaris:
Helaas kon deze actie niet doorgaan omdat we op dat moment nog in een intelligente "lock down" zaten en de kerkdeuren daarom gesloten bleven. Wilt u de Nederlandse Missionarissen die met verlof komen steunen en uw solidariteit en dankbaarheid tonen, dan kan dat via een digitale collecte op de site www.weeknederlandsemissionaris.nl.

MIVA:
In het weekend van 29/30 augustus werd een collecte gehouden voor de MIVA. Dit jaar was er aandacht voor medische zorg van vluchtelingen in Bangladesh en in het bijzonder de gezondheidszorg voor Rohingya vluchtelingen. Deze vluchtelingen in de grote kampen in Bangladesh bevinden zich in een uitzichtloze situatie. Ook ondersteunen zij in vervoer en communicatie middelen die op het moment gebruikt worden in de strijd tegen corona. De collecte van dat weekend heeft € 110,52 euro opgebracht. Hartelijk dank hiervoor.

MISSIO:
In oktober is het wereldmissiemaand waarin MISSIO Pauselijke Missiewerken aandacht vraagt voor de jonge kerken in de derde wereld. Op Missiezondag 18 oktober houden parochies wereldwijd collecte voor MISSIO. De collecte is bestemd voor de opleiding van priesters en vrijwilligers, hulp aan kinderen in nood en parochieopbouw. Uw bijdrage hieraan is van harte welkom.

Diaconaal weekend:
Alvast vooruitkijkend op het diaconaal weekend kunnen we vermelden dat ook dit jaar de hulp en aandacht gaat naar het project Bake for Life. Anja de Graaf is in februari met Marleen Pater mee geweest en heeft met eigen ogen gezien hoe belangrijk dit project is. Zij zal zaterdagavond 21 november zelf hierover vertellen in de kerk. Na afloop zullen er weer broodjes etc. verkocht worden uit eigen bakkerij ten bate van Bake for Life. In de volgende Nu en Straks leest u hier meer over.

Gerda van der Gracht-Rinkel

Familieberichten

Wij herinneren ons ...

Henricus (Rikus) de Haan

Op 7 augustus is op de gezegende leeftijd van 97 jaar overleden: **Henricus (Rikus) de Haan**, geboren op 19 november 1922 en opgegroeid aan de Leige Dik in Wervershoof als jongste van het gezin. Rikus heeft het niet altijd gemakkelijk gehad. In zijn jonge jaren heeft hij hard moeten werken bij de boer – zijn tienerjaren waren in de oorlog – mét onderduik.

Samen met broer Cor begon hij een bollenbedrijf aan de Simon Koopmanstraat. Rikus en Cor hielden niet van half werk; de schuiten moesten altijd worden gevuld tot de rode rand. Ja, het waren harde werkers de twee broers. Rikus trouwde met Nel Sikkink en samen kregen ze 3 kinderen: Kees, Jenny en Dirk. Nel was vaak ziek wat zijn weerslag had op het gezin en voor Rikus niet altijd gemakkelijk was. Op zondag ging het gezin er vaak met de fiets op uit, met als afsluiter een patatje en een ijsje.

Vakanties waren verder aan Rikus en Nel niet besteed; het liefst waren ze thuis in hun eigen omgeving. De kaartavonden en verjaardagen werden in huize de Haan altijd groots gevierd, waarbij discussies met Rikus over het geloof en de politiek niet ontbraken. Na de strenge winter van 1963 moesten Rikus en Cor noodgedwongen hun bedrijf beëindigen, waarna zij samen bij Bruijnzeel gingen werken; Rikus had het daar niet gemakkelijk, dat werk paste niet bij hem en het heeft hem uiteindelijk zijn gehoor gekost, waarna hij werd afgekeurd.

Eenmaal thuis was Rikus altijd bezig; hij was trots op zijn hele hebben en houden. Prachtig vond hij het dat zoon Dirk in de bollen ging, dat was hun gezamenlijke interesse en tijdens de bollentijd was hij vaak in de schuur te vinden waar hij de pelsters verwende met snoepjes, ijsjes en mierzoete limonade. In 1979 werd Rikus voor het eerst opa; wat was ie trots. Zijn kleinkinderen waren zijn 'allesies' en dat was wederzijds. De gezelligheid, de gastvrijheid en de verwennerij door opa staan de kleinkinderen nog helder voor de geest; de deur stond altijd voor ze open.

Rikus vermaakte zich goed en bleef niet aan huis gekluisterd; zo ging hij elke zaterdag, vaste prik, naar de markt in Hoorn, kermismaandag steevast naar Botje en alle dagen te koffie drinken bij Deen. Toen Rikus niet meer zelfstandig kon wonen verhuisde hij ca. 10 jaar geleden naar St. Jozef waar hij heel tevreden was.

Anderhalf jaar geleden ging zijn gezondheid steeds meer achteruit en liet zijn geheugen het al meer afweten, waardoor opname in het St. Niek noodzakelijk was. Met name het laatste half jaar was de lichamelijke toestand van Rikus zorgelijk. Langzaam begon het kaarsje te doven. Uiteindelijk is hij overleden met zijn handen in de handen van zijn dochter Jenny. Afscheid van 'een lieve vader, schoonvader, opa en overopa'.

Margaretha Anna Elizabeth (Marga) Haakman-Sneek

'Als tranen een trap konden bouwen en herinneringen een brug, dan klommen wij hoog naar de hemel en namen je gelijk mee terug'.

Deze mooie, maar tevens aangrijpende woorden stonden geschreven boven de overlijdensadvertentie van **Margaretha Anna Elizabeth (Marga) Haakman-Sneek,** geboren op 29 juli 1967 en overleden op de veel te jonge leeftijd van 53 jaar. Een onvoorstelbaar bericht dat heel veel verdriet heeft teweeggebracht bij haar kinderen en alle dierbare mensen om haar heen.

Marga groeide op als jongste kind van Piet Sneek en Nel Sneek-Kok in een gezin van vier kinderen. Het is zoals haar twee broers en haar zus en schoonzussen het verwoordden: 'Het leven is niet eerlijk, het gaf jou te weinig tijd. Nu al afscheid van je te nemen, daar waren we niet op voorbereid'. Marga groeide op als een bescheiden en lief meisje dat nooit de behoefte had op de voorgrond te treden. Eind jaren '80 leerde ze Peter kennen. Ze traden in het huwelijk en samen kregen ze drie kinderen: Mark, Sylvia en Rick. Met elkaar vormden ze een mooi gezin en leidden ze een gelukkig leven, totdat in 2012 het noodlot toesloeg. Peter werd plotseling ernstig ziek en overleed op 48 jarige leeftijd.

Vanaf dat moment stond Marga er alleen voor. Met haar opgeruimde, positieve karakter en haar optimistische kijk op het leven wist zij haar kinderen desondanks een fijne jeugd te bezorgen, waarin het hun aan niets ontbrak. Het bleef hier echter niet bij; het gezin zou nog meer leed te verwerken krijgen. Marga kreeg te horen dat ook bij haar een moeilijk te definiëren en naar later zou blijken ernstige ziekte was geconstateerd. Een tijd van balanceren tussen hoop en vrees brak aan.

In januari van dit jaar kreeg ze te horen dat ze mogelijk nog maar vijf jaar te leven had; dat was schrikken want dat leek toen al heel kort. Al heel gauw bleek dat haar doelen moesten worden bijgesteld. Naarmate de tijd verstreek werd het duidelijk dat dit streven zelfs bij lange na niet haalbaar was. De laatste maanden moest ze steeds meer aan kracht inleveren. Ze had nog één grote wens: de 18e verjaardag mee te mogen maken van haar jongste zoon Rick, want zij wilde hem niet achterlaten als wees... Zelfs dat was haar en haar gezin niet gegeven. Met name de laatste dagen waren zwaar voor haar.

Op 26 augustus is ze rustig ingeslapen en heeft ze de rust gevonden die zij niet wilde – ze wilde immers zolang mogelijk bij haar kinderen blijven - maar waar ze wel aan toe was. Op 29 augustus was voor Marga een indrukwekkende uitvaart met mooie persoonlijke woorden. Het leek tijdens de afscheidsceremonie op het kerkhof – het regende volop – alsof de hemel meehuilde.

Afscheid van 'een lieve, zorgzame moeder en zus met zoveel uitstraling, zoveel liefde en zo'n mooie lach'.

PCI Parochiële Caritas Instelling

Als het financieel lastig wordt betekent dat voor mensen dat zij voortdurend keuzes moeten maken. Ook essentiële uitgaven kunnen een probleem worden.

Door werkloosheid, het verliezen van een partner, gehandicapt raken of de oude dag ingaan met alleen AOW lopen mensen een risico op of onder het minimum bestaansinkomen te komen. Mensen zijn dan afhankelijk van de overheid en/of haar organisaties. En het kan zo zijn dat zij het zelfs dan nauwelijks redden. Het is soms lastig om dan om hulp te vragen.

Misschien kent u mensen die in zo'n situatie zitten of zit u zelf in zo'n situatie?

Wij van het P.C.I in Wervershoof kunnen u dan helpen. U mag altijd contact opnemen met de volgende personen.

Voorzitter:
mevrouw A.C.M. Wildoer tel.nr. 0228-583731
Penningmeester:
mevrouw A. Deen tel.nr. 0228-582406

Ook kunt u ons helpen met een gift.
Zodat wij de mensen, die in een moeilijke situatie terecht zijn gekomen de helpende hand kunnen bieden.

U of uw bedrijf kan dan een bijdrage overmaken op ons IBAN/rekeningnummer:
NL57 RABO 0368 9506 54 t.n.v.
Parochiële Caritas Instelling (P.C.I.) te Wervershoof.

Bij voorbaat onze hartelijke dank.

Namens het bestuur van de PCI
secretaris mevrouw A. Deen
telefoon: 0228-582406

In gesprek met...

Na zo'n 140 interviews in ons parochieblad 'Nu en Straks' heeft Riet Kuin-Ooijevaar besloten om afscheid te nemen van de redactie. Tijd om ook met haar een gesprek te hebben over haar bezigheden in en rond de kerk en pastorie.

Hoe kwam je op de pastorie terecht?

Het begon met de Kindernevendienst. Toen Dick, onze jongste, in de zesde klas zat (± 1980) werd de kindernevendienst uitgebreid met kinderen uit de bovenbouw. Ik werd toen gevraagd om ook mee te helpen met de kinderdiensten in 'de Inzet' die achter de kerk werd gebouwd. Daar was toen flink belangstelling voor. We hebben het meegemaakt dat met Pasen 107 kinderen naar de kindernevendienst kwamen. Dat was spannend maar ook leuk. Dat heb ik een paar jaar gedaan.

Wanneer begon je met het parochieblad?

Aat Breed kwam mij vragen voor de redactie van Nu en Straks. Omdat ik verder geen taken had bij de parochie, heb ik ja gezegd. Dat was februari 1986. En dat heb ik dus tot en met het afgelopen Pinksternummer gedaan. Inmiddels 35 jaar, dus ruim 200 nummers. Dat deed ik niet alleen. Af en toe wisselde de samenstelling van de redactie en de laatste 10 jaar vormden we een goed koppel met de zusjes Anneke Neefjes-Kuip en Arda Koomen-Kuip.

Dit jaar ben ik 80 geworden en vind ik het mooi geweest.

Hoe ging dat met de ledenadministratie?

In het jaar 2000 ging ik in de VUT en stopte na tien jaar met mijn werk in de dagverzorging bij Sint Jozef en na 16 jaar als secretaris van de Ondernemingsraad van de Thuiszorg, de huidige Omring in Hoorn.
Waarschijnlijk kreeg Aad Goossens daar lucht van. Want Aad en Marry Smit-Lakeman deden de voorgaande jaren de ledenadministratie van de parochie met daarnaast de kerkhofadministratie. Voor hen was het ook tijd om dat werk over te dragen.

Aad vroeg mij voor de ledenadministratie van de parochie, samen met Rina Schouten-Tensen. Daarbij hoorde ook de kerkhofadministratie. Wij zorgden dat alle informatie rondom een overlijden bij Theo en Jacolien Bregman terechtkwam, die de nota's en verdere correspondentie verzorgden. Samen met Rina en Theo hebben we de kerkhofadministratie gedigitaliseerd. Mijn zoon Dick, heeft daar een goed werkend computerprogramma voor ontwikkeld, waar nog steeds, nu door Gerda Koomen, mee gewerkt wordt.

Hobby's en vrijwilligerswerk

Riet is een bezige bij en kan moeilijk niets doen. Naast haar vrijwilligerswerk voor de parochie heeft ze ook gereden voor de dagverzorging, tien jaar in het bestuur van de KBO gezeten en is redactielid van Skroivendervort.

In haar vrije tijd schreef ze een boek over haar familie Ooijevaar. Daar heeft ze veel werk aan gehad, maar was ontzettend leuk om te doen. Haar broers en zussen heeft ze daarvoor geïnterviewd. En ze heeft een boek geschreven over de familie van haar moeder fam. Roozendaal.
Nu is ze bezig om dagboeken van een van haar ooms in boekvorm voor de familie uit te geven.

Haar oom is in 1947 naar Nederlands-Indië geweest om daar in het leger te dienen. Hij was toen pas 20 jaar. Indonesië was in Nederlandse handen en de toenmalige president Soekarno was het daar niet mee eens. De oorlog die toen uitbrak heeft veel levens gekost. Haar oom heeft daarvan dagboeken bijgehouden. Hij kon ook prachtig tekenen. Riet komt met een tekening die hij gemaakt heeft als uitnodiging voor een feestprogramma van de kraamzorg.

Samen met Monique de Haan zet ze één keer in de twee weken een fietstocht uit voor liefhebbers. Dat gebeurt dan op een vrijdagmiddag. Ze hebben samen een hoop lol. Tijdens een "verkenners" rit in coronatijd had Monique koffie mee in een thermoskan. Ze waren nog niet onderweg of ze kwam erachter dat ze bekers vergeten was. Onderweg pikten ze bij een kennis een paar bekertjes op, dat was weer geregeld. Bij Broekerhaven in Bovenkarspel hadden ze hun fietsen geparkeerd en zouden een koppie met wat lekkers doen. Dat kon vrij. De dop van de kan was niet goed dichtgedraaid, de koffie lag in de tas. Een man kwam naar hun toe en vroeg of hun fietsen boven op het talud stonden. Een paar grote kraaien vonden hun zadeldekjes wel lekker en zaten er aan te plukken. Dat was wel een fietstocht die ze niet snel zullen vergeten, maar ze hebben wel een hoop lol gehad.

Skroivendervort

Sinds 2008/2009 is Riet lid van de redactie van Skroivendervort. Sinds de corona komen ze niet bij elkaar en worden de ingeleverde stukjes via de computer nagekeken. Volgende week komen ze weer bij elkaar.

Tegenwoordig zijn er vier schrijfgroepen. De leden van die groepen mailen of sturen hun verhaal of gedicht naar Riet. Zij slaat alles op en corrigeert eventuele . , " " : ; noem het maar op. Regelnummers worden geplaatst en het lettertype wordt aangepast. Dit alles om het nakijken eenvoudiger te maken.

"We zitten met zes mensen in de redactie en afwisselend zoeken twee mensen daarvan elk kwartaal zó'n 30 verhalen/gedichten voor het nieuwe boekje. Ondertussen hebben we zo'n vijfhonderd verhaaltjes en rijmen in de 'voorraadmap' staan.

"Tijdens een Omringdijkloop, welke georganiseerd werd door journalist Ed Dekker en gesponsord door het NHD, werd elke dag een stukje van de Omringdijk gelopen met een eventuele bezichtiging van een bedrijf. Het stuk van Onderdijk naar Andijk liep ik mee, samen met mijn zus, dat leek me wel leuk. Achter dijk bij de Koopmanspolder, gingen we lunchen. Daarbij werden liedjes gezongen en Westfriese stukjes verteld. Mijn zus vroeg of ik ook wat wou voordragen. Toen heb ik een Westfriese rijm verteld, die nog van vroeger in mijn hoofd zit.
"Moin man zee iemeslesten, moidje weet je wat……"

Dat had ik gedaan en ik was opeens een bekend persoon. We hadden daarna aanspraak genoeg en iemand vroeg me voor de schrijfclub van Skroivendervort. Ik ben een keer in Hoogkarspel geweest en kreeg daar te horen dat ik eerst op Westfriese cursus bij Ina Broekhuizen moest in Wognum. Daarna mocht ik op de schrijversclub komen, wat ik nog steeds met veel plezier doe."

80e levensjaar

Eindelijk na zoveel jaar en op haar 80e levensjaar, krijgt ze het rustig. Er wordt een aarzelend ja gegeven. Ze heeft nog genoeg te doen en als het rustig is komt er wel weer wat op haar pad. Ze verveelt zich niet.

Vanaf deze plaats bedanken we Riet voor 34 jaar redactielid. We zullen je missen met het nakijken van de ingekomen kopij en het 'fatsoeneren' en leesbaar maken van de interviews.

Veel plezier met alles wat er nog weer op je pad komt en we wensen je, samen met Niek, nog vele mooie jaren toe.

De Vriendskap

Een môlen zô stoer en zô groôt
met machtige wieke die draaie,
dat geeft moin dat blaie gevoel,
net of ze den weer nei me zwaaie.

En as je van binne d'rs koik
nei 't malen van meêl met die stiene
en j'hore dat zoevend geluid,
den weet je meist niet wat je ziene.

Hun name die boeie moin ok:
De 'Ceres', 'De Houp' of 'De 'Hedder'.
Wie het zuk bedocht, denk ik den
en raai ik weer zachiesan vedder.

Die môlens de trots van oôs land,
die kenne moin zô bekore.
Bai môlen de 'Vriendskap' ben ik
zô'n tachtig jaar leden geboren.

Moin Vriendskap die is 'r gien meer.
De geist het ie nôzelek geven.
Hai zeeg onverdochs in mekaar,
't Was over en uit met z'n leven.

't Begroôt me, hai was eerst zô mooi.
maar sting deer al jare te straaien.
De houtwurme deje de rest
en verloste-n'm zô uit z'n laaien.

Wereldmissiemaand oktober 2020

Gelukkig de vredestichters: Stemmen van hoop in West-Afrika

Onder het motto 'Gelukkig de vredestichters' (Matteüs 5,9) voert Missio Pauselijke Missiewerken dit jaar de campagne voor de Wereldmissiemaand. Te midden van grote problemen als honger, armoede, terreur en de coronapandemie in West-Afrika wil Missio stemmen van hoop laten horen.

Vrede onder druk

Niger en Nigeria waren lange tijd, samen met buurlanden in de Sahelregio, een voorbeeld van vreedzaam samenleven van mensen van verschillende religies en etnische groepen. Ondanks grote problemen als armoede en honger was er sprake van een relatieve stabiliteit. Maar de laatste jaren is die vrede onder druk komen te staan. Islamitische terreurgroepen breiden zich over steeds meer landen uit.

Stemmen van hoop

Te midden van oplaaiende conflicten en problemen als honger, armoede en nu ook de coronapandemie klinken echter ook stemmen van hoop. Stemmen van zusters, priesters, bisschoppen, leken van de katholieke kerk die zich actief inzetten voor vrede tussen christenen en moslims en tussen etnische groepen. Want alleen samen kan men de problemen het hoofd bieden.

Zuster Maria Vitalis Timtere

Deze stemmen van hoop wil Missio in de Wereldmissiemaand laten horen. Zoals zuster Maria Vitalis Timtere in Yola, Nigeria. Zij zorgt voor families die gevlucht zijn voor Boko Haram en al jaren in provisorische hutten wonen op het terrein van de kerk, dat bisschop Stephen Mamza meteen ter beschikking stelde. Zuster Maria: "Ik ging naar de gezinnen. Eerst spraken we over hygiëne en gezondheid. Daarna echter vertelden de mensen mij hun verhalen van de vlucht. Ik luisterde en bemoedigde hen om niet op te geven." Niet opgeven is ook nu met de coronacrisis het motto.

Eerste ondersteuningen uit het coronafonds gedaan:
Uit het noodfonds dat paus Franciscus vanwege de coronacrisis heeft ingesteld bij de Pauselijke Missiewerken zijn al enkele betalingen gedaan ter ondersteuning van de lokale kerken in Azië, Afrika en Latijns-Amerika.

Azië

In Pakistan hebben alle bisdommen een subsidie gekregen om de armste en meest kwetsbare christelijke gemeenschappen te ondersteunen. De meerderheid van deze mensen leeft onder de armoedegrens en voedsel is op dit moment de belangrijkste behoefte.

Zuster Maria Vitalis Timtere | Foto: H. Schwarzbach

Dhaka, de hoofdstad van Bangladesh, is zeer dichtbevolkt met daarbij nog de vele migranten die naar de stad komen op zoek naar dagwerk. Vanwege de lockdown verordend door de regering bevinden veel van deze mensen zich in een dramatische situatie: werkloos en geen eten. Het aartsbisdom helpt gezinnen met de distributie van voedsel via de parochies.

Latijns-Amerika

Het Apostolische Vicariaat van Puerto Gaitan in Colombia heeft het bijzonder moeilijk vanwege de door de overheid opgelegde quarantaine. De kerk kan het levensonderhoud van priesters niet meer garanderen.

Afrika

Het bisdom Cape Palmas in Liberia heeft subsidies ontvangen om de pastorale werkers te ondersteunen die vanwege de lockdown de kost niet meer kunnen verdienen. In het bisdom Gbarnga zullen de subsidies besteed worden aan het ondersteunen van parochiepriesters en catechisten en aan het maken van radioprogramma's die via de diocesane radio de mensen zullen informeren over het coronavirus.

Uw hulp blijft nodig. Geef uw bijdrage op:

NL93 INGB 0000 0087 25
t.n.v. Missio PMW
met de omschrijving: Coronafonds

Te warskip

Moin man zee iemeslesten:
‘M’n Rietje, weet je wat,
wai hewwe in oôs leven,
nag gien vekansie had.
We hewwe al oôs dage
maar medderd en maar sloufd.
We moste d’rs te warskip,
ha’k zômaar in m’n houfd.’

Ik zee: ‘Maar malle kwibus,
hoe kom je déér nou bai?
’t Dak moet nag op ’t boetje,
dat kin zômaar niet vraai.’
Maar ja, ’t leek droug te bloiven,
dat ’t rit dat ging toch an.
Wai ware pikt en dreven
en ginge uitverdan!

We hewwe goeie vriende,
die weune in de stad.
Deer zouwe we nei toe, zien.
We hewwe ’t ’r pittig had,
in hullie zeumerhuisie,
bai Bakel in ’t bos.
Nôh, ’t was deer alles boume
en ok nag ’n zoôt mos.

D’r zouwe herte weze,
wai zagge d’r genien.
Ja, wel ’n koe en haasies,
die kè je bai oôs ok zien.
We zagge Thorn, ’n durpie,
dat kalke z’ heêl’gaar wit.
Ik docht zô bai m’n oigen,
dat deer’n zoôt werk an zit.

En die vekansiegangers,
die glouwe ’m deer an.
Klaar bè-je à-je deer weune,
deer houw ik heêls niet van.
Deer binne ’n zoôt fanfares,
maar ja, wai hoord’ ze niet.
Die speulde weeksteran weer,
maar den benn’wai deer niet.

D’r sting ok nag ’n kerkie,
in de tiende eêuw al bouwd.
’t Was g’rust ’n pittig dinkie,
maar vreiseleke oud.
D’r ware ok twei mummies,
die lagge deer te koik!
Niek zee: ‘Je leg moin démie
toch niet te koik as loik.’

Snachs hoorde ik geneven moin
’n barre diepe zucht.
‘Ik hew toch zô’n verlangst nei
die pracht Westfriese lucht.
Die skoftig waaie uitkoik,
die sloôtjes om ’t land.
Nôh moid, lag ik nou toch maar
in oôs oigen ledikant.’

Dat wai vervroegd op huis an
en Niek gaf pittig gas!
En wul je wel gelouve,
da’k ’r verroisd van was.
Ik zocht nei Niek, maar die sting
bai z’n bloempies in de tuin
En hai zee: ‘Riet, kom ok ’rs,
’k ben zô verlegen kuin.’

M,m,m,m,m,m,m
M,m,m,m,m,m
M,m,m,m,m,m,m
M,m,m,m,m,m
’t Zontje ging net onder,
de skuite kwamme thuis,
dat Niek en ik die zoide:
‘We gaan gien meer van huis.’

Zonnebloem

Soms blaast de wind zacht door het raam. Dan beweegt het gordijn en kruipt het late herfstlicht vlug en even naar binnen. Een rode gloed glijdt over het gezicht van Jos. Acht slagen van de torenklok. De kamer fluistert zacht: vrede. Moeder zit beneden. Het huis is stil want moeder is alleen. “Volgende week mag je weer een dagje naar papa” heeft moeder tegen Jos gezegd. En nu fluistert ze tegen de papegaai: “volgende week mag hij weer een dagje naar papa”. Maar de papegaai roept alleen: “wat jammerrr!”

“Zal je op tijd uitstappen”, zegt moeder. Jos knikt zwijgend. Hij zit in de bus en kijkt naar buiten. Het waait hard, natte bladeren kleven op de ruit. De ruit is wit beslagen. En Jos schrijft met bevende vinger: papa is jarig. Door de letters op de ruit heen ziet Jos hoe kinderen dansend achter een gekleurde bal aanhollen. En hij denkt aan papa die alleen is.

Papa lacht als Jos hem een zoen geeft: “dank je wel.” Voorzichtig maakt hij het pakje open: een groot eikenblad, lichtbruin met donkere nerven, ligt op het papier en eronder staat:

Veel geluk, van Jos, ik vind het jammer dat jij niet meer bij ons bent. “Ik heb ook wat voor jou” zegt papa. Hij neemt een grote bloem en geeft die aan Jos. Het is een zonnebloem met allemaal pitjes in het hart. “Als je die in de grond stopt schijnt volgend jaar weer de zon” zegt papa.